

Sygn. akt: I C 644/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 listopada 2019 r.

Sąd Rejonowy w Olkuszu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Ewa Strukowska-Kozień
Protokolant:	protokolant sądowy Magdalena Stawiarska

po rozpoznaniu w dniu 26 listopada 2019 r. w Olkuszu na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W.

przeciwko R. K.

przy udziale po stronie pozwanej organizacji pozarządowej tj. Fundacja Ochrony (...) w W.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. na rzecz pozwanej R. K. kwotę 3 600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu;

III. oddała wniosek organizacji pozarządowych o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.

Sygn. akt I C 644/19 upr

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Rejonowego w Olkuszu

z dnia 26 listopada 2019 r.

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł pozew przeciwko pozwanej R. K. w którym domagał się zasądzenia od niej kwoty 10.567,73 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia na swoją rzecz kosztów procesu w wysokości 2717,00 zł .

Na uzasadnienie żądania powód wskazał, że wiarygodność przez niego dochodzona wynika z umowy (...) zawartej w dniu 24 kwietnia 2014 r. pomiędzy pozwaną a W..pl. sp. z o.o. Pozwana utworzyła konto użytkownika na stronie internetowej W. .pl. podając wymagane dane i złożyła wniosek o zawarcie umowy i udzielenie wskazanej kwoty pożyczki. Jednocześnie pozwana dokonała akceptacji warunków umowy wraz z regulaminem i tabelą opłat. Tożsamość pozwanej została zweryfikowana przez pobranie przez pozwaną stosowanej aplikacji i zalogowanie się na rachunek bankowy. W..pl – pośrednik wierzyciela – potwierdził zawarcie umowy przekazując kwotę pożyczki na wskazany przez pozwaną rachunek bankowy. Pozwana nie wywiązała się z warunków umowy i nie zwróciła pobranych środków.

Swoją legitymację czynną w sprawie powód wywiódł na podstawie umowy o przelew wierzytelności w ramach transakcji sekurytyzacji zawartej pomiędzy powodem w poprzednikiem prawnym powoda w dniu 27 kwietnia 2018 r. Jako dokumenty wykazujące przejęcie wierzytelności powód przedłożył umowę przelewu wierzytelności w ramach procesu sekurytyzacji z dnia 27 kwietnia 2018 r. zawartą pomiędzy W..pl sp. z o.o. z siedzibą w W. a (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. oraz Załącznik nr 2, który zgodnie z umową przelewu wierzytelności miał wskazywać niesporne i wymagane wierzytelności pieniężne, które powstały na skutek udzielenia dłużnikom pożyczek i zostały szczegółowo określone w wykazie wierzytelności stanowiącym Załącznik nr 2 do Umowy przelewu wierzytelności. Ponadto powód przedłożył Oświadczenie (bez daty) o uiszczeniu ustalonej ceny za przeniesienie wierzytelności na Nabywcę, odpisy pełnomocnictw, odpisy KRS - ów, zawiadomienie o zmianie wierzyciela z dn. 27 kwietnia 2018 r., wezwanie do zapłaty z dn. 16 maja 2018 r., zgodę na weryfikację w BIK z dn. 11 kwietnia 2017 r. oraz wydruk internetowy Ramowej Umowy Pożyczki nr (...) wraz z Tabelą Kosztów i Potwierdzeniem Wypłaty dla P. Ratalnej.

Powód wskazał nadto, że na kwotę dochodzoną pozwem składa się kwota 7330,12 zł z tytułu niespłaconego kapitału, kwota 2470,45 zł tytułem kosztów naliczonych przez poprzedniego wierzyciela, kwota 355,27 zł tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela i kwota 411,89 zł tytułem odsetek naliczonych przez powoda od kwoty niespłaconego kapitału od dnia 26 kwietnia 2018 r. do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu wg stopy odsetek ustawowych za opóźnienie.

W dniu 21 lutego 2019 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego w Olkuszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie I Nc 238/19 w którym zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami i kosztami procesu.

Pozwana wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty w którym wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu w wysokości dwukrotności norm prawem przepisanych z uwagi na charakter i stopień skomplikowania sprawy. Pozwana podniosła zarzuty nieudowodnienia roszczenia co do zasady i wysokości, brak legitymacji czynnej, przedawnienie roszczenia, przedwczesności oraz braku wymagalności roszczenia oraz stosowania w treści umowy klauzul niedozwolonych. Pozwana podniosła, że powód nie wykazał kompletnej umowy, która potwierdzałaby łączący strony stosunek prawny, a zatem powód nie udowodnił roszczenia co do zasady. Ponadto powód nie udowodnił roszczenia co do wysokości, albowiem nie wiadomym dla pozwanej jest z czego wynika kwota kapitału i należności ubocznych doliczonych do dochodzonego roszczenia. Pozwana zgłosiła wątpliwości dotyczące wysokości całkowitej pożyczki – przede wszystkim w zakresie pozaodsetkowych kosztów pożyczki oraz niezasadności pobrania opłaty administracyjnej w pełniej wysokości. Pozwana podniosła ponadto, że na podstawie załączonej przez powoda umowy przelewu wierzytelności z dnia

27 kwietnia 2018 r. nie można uznać, że doszło do skutecznego przelewu wierzytelności. Zdaniem pozwanej, powód nie przedstawił dowodów potwierdzających umocowanie osób, które zawarły umowę w imieniu powoda. Nie przedstawił także pełnomocnictwa udzielonego przez W..pl do reprezentowania wskazanego podmiotu przez osobę, która miała zawrzeć w imieniu pierwotnego wierzyciela Porozumienie, na podstawie którego miało dojść do przejścia przedmiotowej wierzytelności. Poza tym na podstawie treści przelewu wierzytelności nie można stwierdzić, że przedmiotem umowy cesji wierzytelności była wierzytelność dochodzona pozwem. W opinii pozwanej, za skuteczny dowód indywidualizacji przedmiotowej wierzytelności nie można uznać dowodu w postaci wyciągi z Załącznika nr 2 do umowy przelewu wierzytelności. Nie widnieją na nim bowiem podpisy osób zawierających umowę. Na podstawie tego wyciągu nie można także stwierdzić, aby stanowił on załącznik do umowy. Pozwana podniosła także, że powód nie wykazał, iż poinformował pozwaną zarówno o cesji wierzytelności jak również nie załączył dowodu potwierdzającego doręczenie pozwanej wezwania do zapłaty. Pozwana podnosząc zarzut przedawnienia roszczenia wskazała, że roszczenia wynikające z przedmiotowej umowy przedawniły się z upływem 3 letniego terminu okresu i jako datę od której należy liczyć biegł terminu przedawnienia wskazała 24 kwietnia 2014 r. Na uzasadnienie braku wymagalności dochodzonego roszczenia pozwana wskazała, że umowa pożyczki nie została skutecznie wypowiedziana, albowiem pozwana nie otrzymała oświadczenia powoda o wypowiedzeniu umowy pożyczki, ani też nie załączyła dokumentu potwierdzającego skuteczne doręczenie wypowiedzenia umowy. Powód nie wykazał ponadto, iż pozwana otrzymała

wezwanie do zapłaty. W ostatniej części sprzeciwu pozwana podniosła zarzut abuzywności klauzul zawartych w umowie pożyczki – a dotyczących przede wszystkim pozaodsetkowych kosztów pożyczki. Pozwana powołała się na art. 385¹ k.c., art. 359 § 2¹ k.c. i art. 385¹ § 1 k.c. oraz orzecznictwo sądowe.

Do sprawy – po stronie pozwanej – zgłosiła się organizacja pozarządowa tj. Fundacja Ochrony (...) w W. (zwana dalej Fundacją), która wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu. Fundacja podniosła zarzuty braku legitymacji czynnej powoda, nieważności umowy cesji, nieudowodnienia roszczenia co do zasady i co do wysokości, braku wymagalności i przedwczesności roszczenia, przedawnienia roszczenia, nieprawidłowej reprezentacji osób podpisujących umowę pierwotną oraz umowę cesji wierzytelności oraz sprzeczność podpisów na wezwaniu do zapłaty oraz wypowiedzeniu umowy. Fundacja uzasadniała także prawidłowość swojego zgłoszenia i udziału w sprawie oraz posiadanie interesu prawnego. Powołała się przy tym na orzecznictwo sądowe. Uzasadnienie natomiast zarzutów podniesionych przez Fundację było praktycznie tożsame z uzasadnieniem wskazanym przez pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

W replice na odpowiedź pozwanej na pozew, powód podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie. Zdaniem powoda, z wydruków załączonych do akt wynika, że umowę z W..pl zawarła pozwana. Umowa zawierała wszelkie niezbędne zapisy, jakie wskazane zostały w ustawie z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. Pozwana nie wykazała przy tym, że danymi zawartymi w umowie, mogła posłużyć się osoba trzecia bądź że zostały wykorzystane do zawarcia umowy wbrew jej wiedzy i zgody. Powód wskazał, że umowa pożyczki opiewała na kwotę 11 869,20 zł i taka kwota była całkowitą kwotą do zapłaty przy wypłaconej pozwanej kwocie 7996,50 zł. Pozwana nie dokonała żadnych wpłat tytułem spłaty. Pozwana zawierając umowę pożyczki musiała akceptować informacje, które pojawiały się na stronie internetowej pożyczkodawcy. Zdaniem powoda, wszystkie przedłożone przez niego dokumenty wykazują skuteczne przejście wierzytelności. Ponadto w opinii powoda, gdyby nie doszło do skutecznego przeniesienia wierzytelności, powód nie uzyskałby od poprzedniego wierzyciela danych osobowych i adresowych oraz dokumentów potwierdzających istnienie zadłużenia pozwanej wobec poprzednika prawnego powoda. Powód wskazał, iż załączył do pozwu niezbędne strony załącznika – pierwszą i ostatnią oraz stronę na której została wykazana wierzytelność. Niecelowe jest natomiast składanie całości dokumentu załącznika. Powód odniósł się do podniesionego zarzutu przedawnienia wskazując, że spłata pożyczki miała nastąpić do dnia 21 kwietnia 2018 r., a zatem roszczenie stało się wymagalne z dniem

22 kwietnia 2018 r. i wobec tego zarzut przedawnienia roszczenia nie jest zasadny.

Powód podniósł nadto, że moc wypowiedzenia ma wytoczenie powództwa o zwrot pożyczki w razie wątpliwości co do doręczenia pozwanej wypowiedzenia pożyczki.

Odnosząc się natomiast do zarzutu abuzywności klauzul umownych, powód wskazał, iż brak jest podstaw do kwestionowania uprawnienia pożyczkodawców do pobierania pewnych dodatkowych opłat takich jak prowizja, opłata przygotowawcza, opłata operacyjna czy kwestionowana opłata administracyjna, albowiem same przepisy o kredycie konsumenckim przewidują możliwość obciążenia konsumenta kosztami związanymi z udzieleniem pożyczki. Zdaniem powoda, uznanie klauzuli za niedozwoloną nie powoduje nieważności całej umowy. Powód w dalszej części repliki na odpowiedź na pozew zajął stanowisko i przedstawił argumentację odnośnie niezasadności domagania się przez pozwaną zasądzenia kosztów procesu w podwójnej wysokości.

Postanowieniem z dnia 30 sierpnia 2019 r. Sąd Rejonowy w Olkuszku dopuścił do udziału w sprawie po stronie pozwanej Fundację Ochrony (...) w W.. Pozwana w piśmie z dnia 04 września 2019 r. wyraziła zgodę na przystąpienie Fundacji do sprawy (k. 72).

W piśmie procesowym z dnia 23 września 2019 r. (data wpływu do Sądu) strona powodowa złożyła opozycję przeciwko wstąpieniu do sprawy organizacji pozarządowej po stronie pozwanej, podnosząc, iż Fundacja nie posiada interesu prawnego we wstąpieniu do sprawy. Ponadto strona powodowa odniosła się do zarzutów i twierdzeń podniesionych przez Fundację w jej piśmie procesowym z dnia 04 czerwca 2019 r. (data wpływu do Sądu). Strona powodowa

powołała analogiczne twierdzenia jak w replice na odpowiedź pozwanej na pozew i w opinii Sądu powołanie po raz kolejny tych samych argumentów jest zbędne.

W dniu 26 listopada 2019 r. Sąd Rejonowy w Olkuszu wydał postanowienie, którym oddalił opozycję powoda z dnia 17 września 2019 r. przeciwko wstąpieniu do sprawy organizacji pozarządowej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 kwietnia 2018 r. pomiędzy W..pl spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. a (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. (jako nabywcą) została zawarta Umowa Przelewu Wierzytelności w Ramach Procesu Sekurytyzacji. Zgodnie z treścią umowy przedmiotem przelewu były niesporne i wymagane wierzytelności pieniężne, które powstały na skutek udzielenia dłużnikom pożyczek i zostały szczegółowo określone w wykazie wierzytelności stanowiącym Załącznik nr 1 do Umowy przelewu wierzytelności oraz niesporne i wymagane wierzytelności pieniężne, które powstały na skutek udzielenia dłużnikom pożyczek i zostały szczegółowo określone w wykazie wierzytelności stanowiącym Załącznik nr 2 do Umowy przelewu wierzytelności.

dowód: Umowa Przelewu Wierzytelności w Ramach Procesu Sekurytyzacji z dn. 27.04.2018 r. k. 17-26

Niezidentyfikowana osoba sporządziła wydruk dokumentu stanowiącego „Załącznik Nr 2”. Pismo to zawiera jedynie nagłówek zatytułowany „Załącznik Nr 2” i nie zawiera żadnej treści. W prawym dolnym rogu widnieją dwa nieczytelne i niezidentyfikowane podpisy.

dowód: Załącznik Nr 2 k. 32

Zbywca wierzytelności W..pl sp. z o.o. z siedzibą w W. w dniu

27 kwietnia 2018 r. sporządził zawiadomienie do pozwanej o zmianie wierzyciela i przeniesieniu wierzytelności z tytułu umowy nr 522834500944z dnia 24 kwietnia 2014 r. wskazując wysokość wierzytelności na kwotę 10155,84 zł.

dowód: pismo z dn. 27.04.2018 r. k. 41

Pismem z dnia 16 maja 2018 r. (...) Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wezwano pozwaną do zapłaty kwoty w łącznej wysokości 10193,80 zł do dnia 23 maja 2018 r.

dowód: pismo z dn. 16.05.2018 r. k. 42

Sąd zważył co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Strona powodowa ciężarowi temu nie sprostała.

Strona powodowa nie wykazała bowiem, iż doszło do skutecznego przelewu wierzytelności względem pozwanej. Z treści przedłożonej umowy wynika, iż przedmiotem umowy były niesporne i wymagane wierzytelności pieniężne, które powstały na skutek udzielenia dłużnikom pożyczek i zostały szczegółowo określone w wykazie wierzytelności stanowiącym Załącznik nr 1 i nr 2 do Umowy przelewu wierzytelności. Szczegółowe zestawienie cedowanych wierzytelności, w tym wierzytelności dotyczącej pozwanej z niniejszej sprawy, miał zawierać Załącznik Nr 2 do Umowy Przelewu Wierzytelności. Jak Sąd wcześniej ustalił Załącznik Nr 2 zawiera jedynie nagłówek zatytułowany „Załącznik Nr 2” i nie zawiera żadnej treści. Jedynie w prawym dolnym rogu widnieją dwa nieczytelne i niezidentyfikowane podpisy. Wprawdzie pismo stanowiące Załącznik Nr 2 zostało potwierdzone za zgodność z oryginałem przez występującego w sprawie pełnomocnika, jednak pismo to nie zawiera w ogóle zestawienia jakichkolwiek cedowanych wierzytelności (w tym dotyczących pozwanej), a zatem nie dowodzi, że doszło do skutecznego przelewu wierzytelności

przysługujących powodowi jako nabywcy wobec pozwanej. Ponadto Załącznik Nr 2 nie pozwana na identyfikację wystawcy.

Brak zatem dowodów, które potwierdzałyby, że cedentowi z Ramowej Umowy Pożyczki nr (...) przysługiwała wierzytelność przeciwko pozwanej, nie pozwala na przyjęcie, że została przeniesiona na rzecz strony powodowej. Ciężar dowodu o jakim mowa w art. 6 k.c. obciążał w tym zakresie powoda skoro powoływał się na okoliczności związane z cesją na jego rzecz wierzytelności w stosunku do pozwanej. Powód nie wykazał tych okoliczności w pełni. Powód nie wykazał przede wszystkim, że w drodze umowy cesji na jaką się powoływał i której odpis załączył do pozwu, nabył wierzytelność o jakim mowa w pozwie w stosunku do pozwanej R. K..

Nie wykazanie prawidłowo legitymacji czynnej po stronie powoda skutkuje oddaleniem powództwa wobec pozwanej.

Z tego też względu zbędne było dalsze analizowanie zarzutów podniesionych przez pozwaną w sprzeciwie od nakazu zapłaty w postaci nieudowodnienia roszczenia co do zasady i wysokości, przedawnienia roszczenia, przedwczesności oraz braku wymagalności roszczenia oraz stosowania w treści umowy klauzul niedozwolonych.

Powyższe z kolei skutkuje zasądzeniem od powoda jako strony przegrywającej sprawę na rzecz pozwanej kosztów postępowania zgodnie z art. 98 k.p.c. Na koszty procesu złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3600,00 zł ustalone w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych z dnia 22 października 2015 r. (Dz. U. z 2018 r. poz. 265).

Sąd nie znalazł przy tym podstaw do zasądzenia na rzecz pozwanego kosztów procesu w podwójnej wysokości. Wspomniane bowiem rozporządzenie ustala, że opłaty stanowiące koszty zastępstwa procesowego nie mogą być wyższe niż stawki minimalne określone w rozporządzeniu. Na marginesie należy wskazać, iż wyższe koszty mogłyby zostać zasądzone w sytuacji, gdyby strona przedstawiła umowę pomiędzy stroną, a pełnomocnikiem, która to umowa wskazywałaby na większe – uzasadnione koszty zastępstwa procesowego. Strona pozwana takiej umowy nie przedłożyła.

W punkcie III wyroku Sąd oddalił wniosek organizacji pozarządowej o zasądzenie na jej rzecz kosztów procesu.